

Савеленко Григорій Володимирович

кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та підприємництва
Центральноукраїнський національний технічний університет, Україна

Сисоліна Наталія Петрівна

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та підприємництва
Центральноукраїнський національний технічний університет, Україна

Нісфоян Сергій Сергійович

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та підприємництва
Центральноукраїнський національний технічний університет, Україна

**НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ
ПІДПРИЄМСТВА**

Тенденції суспільного розвитку передбачають посилення уваги до розвитку власного виробництва, однією з умов якого є оптимізація управління підприємством.

Питаннями управління на науковому рівні займалися ще на початку ХХ ст. Ф. Тейлор, А. Файоль, Д. Мак-Грегор, Д. Томсон. На сьогоднішній день цим питанням приділяють увагу такі науковці як В.Є. Новицький, О.В. Ареф'єва, Н.С. Краснокутська та ін.

Для промислових підприємств вироблення сучасної стратегії розвитку передбачає націленість на ринок і споживача, в основі чого повинна бути технологічна політика. На наш погляд, не зважаючи на різні негаразди, ще є можливості для відновлення конкурентоспроможності підприємств, але необхідно проводити цілеспрямовані кроки по управлінню, з одного боку, державі, а з іншого, самим підприємствам [2].

Економічну ситуацію можна розглядати з точки зору теорії ймовірності, наприклад матричних ігор, тобто у підприємства (що можна назвати як умовно перший гравець), взагалі, завжди є як мінімум три напрями дій (стратегії) $У_1$, $У_2$ або $У_3$. Його суперником в загальному вимірі є ринок (умовно інший гравець), що має також різні можливості розвитку подій: сприятливий, нормальний або

несприятливий. Результатом для підприємства є прибуток (h) від його діяльності. Тоді систематизувавши розвиток подій як матрицю виграшів:

$$Y_i = \begin{bmatrix} h_1x_{11} & h_1x_{12} & h_1x_{13} \\ h_2x_{21} & h_2x_{22} & h_2x_{23} \\ h_3x_{31} & h_3x_{32} & h_3x_{33} \end{bmatrix}$$

де x_{ij} - результат i -го напрямку при ринковій ситуації ($j=1,2,3$).

Ресурсний потенціал та його підвищення за рахунок оптимізації управління (рис.1) є досить складним явищем на будь-якому підприємстві, що спонукає до розуміння сутності його речей – природи складних явищ, де необхідність отримання достовірних відомостей завдяки багаторазовим спостереженням за поведінкою об’єкта дослідження. Головною передумовою проведення такого дослідження виступає підвищення рівня управлінського впливу на використання ресурсного потенціалу [1].

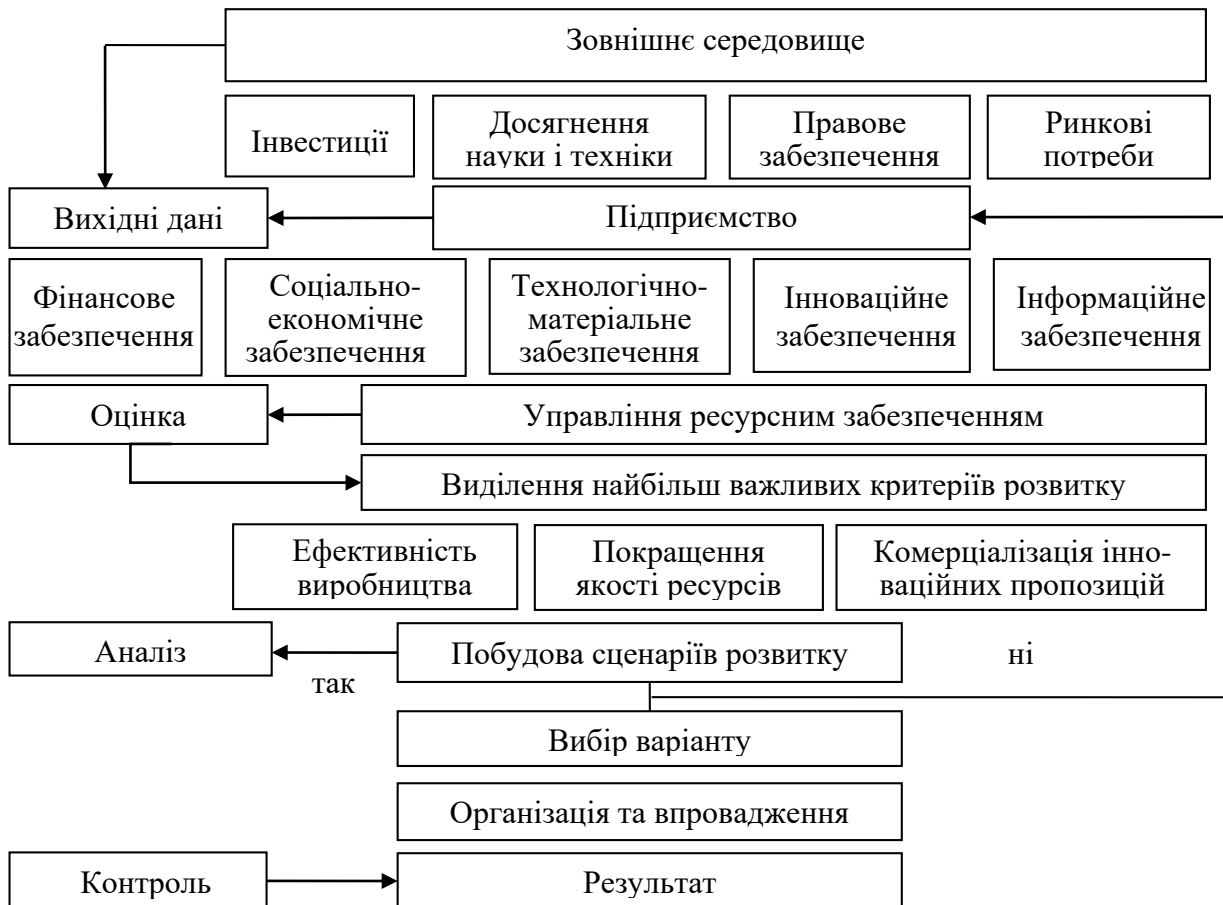

Рис. 1. Управління ресурсним потенціалом підприємства

Раціональне використання ресурсів, зокрема в умовах їх обмеженості, може забезпечити сталий розвиток підприємству.

Підприємство повинно бути орієнтовано на процесний підхід. Тому необхідно розглядати не просто систему збалансованих показників, а розробляти і впроваджувати модель прогнозування збалансованого управління [3]. Перспективами подальших досліджень є її адаптація до реальних умов діючих підприємств різних напрямів діяльності.

Список джерел:

1. Ареф'єва О.В. Економічні засади формування потенціалу підприємства / О.В. Ареф'єва, Т.В. Харчук // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – №7(85) – С.71-76.
2. Проблемні аспекти та перспективи інноваційного розвитку сільськогосподарського машинобудування / Н.П. Сисоліна, Г.В. Савеленко, І.П. Сисоліна // Центральнoукраїнський науковий вісник : Економічні науки, вип. 1 (34).- Кропивницький: ЦНТУ. – 2018. – С. 280-287
3. Управління ресурсним потенціалом підприємства з використанням методу побудови дерева прийняття рішень / Н.П. Сисоліна, Г.В. Савеленко, С.С. Нісфоян // Вчені записки університету «КРОК» : зб. наук. праць. Київ: Вид-во Вищий навчальний заклад «Університет економіки та права «КРОК», 2019.- Вип.4 (55) – С. 83–88.